

B.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 21ης Οκτωβρίου 2010*

Στην υπόθεση C-306/09,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, που υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) με απόφαση της 24ης Ιουλίου 2009, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 31 Ιουλίου 2009, στο πλαίσιο της δίκης σχετικά με την εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του

I. B.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C Bonichot, πρόεδρο τμήματος, K. Schiemann, L. Bay Larsen (εισηγητή) C. Toader και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón
γραμματέας: M.-A. Gaudissart, προϊστάμενος μονάδας,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Μαΐου 2010,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- ο I. B., εκπροσωπούμενος από τον P. Huget, avocat,

- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Materne, επικουρούμενο από τους J. Bourtembourg και F. Belleflamme, avocat,

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Möller και τη J. Kemper,

- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον E. Riedl,

- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Dowgielewicz,

- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις A. Falk και C. Meyer-Seitz,

- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την I. Rao,

- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τους O. Petersen και I. Gurov,

- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και τη S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουλίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 3, 4, παράγραφος 6, και 5, παράγραφοι 1 και 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), καθώς και την εγκυρότητα των άρθρων 4, παράγραφος 6, και 5, παράγραφος 3.

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικά με την εκτέλεση από το tribunal de première instance de Nivelles (Πρωτοδικείο της Nivelles) (Βέλγιο) (στο εξής, επίσης: βελγική δικαστική αρχή εκτελέσεως) ευρωπαϊκού εντάλματος

συλλήψεως, εκδοθέντος στις 13 Δεκεμβρίου 2007 από το Tribunalul București (πρωτοδικείο του Βουκουρεστίου) (Ρουμανία) (στο εξής, επίσης: ρουμανική δικαστική αρχή εκδόσεως) κατά του I. B., Ρουμάνου υπηκόου διαμένοντος στο Βέλγιο, με σκοπό την εκτέλεση ποινής φυλακίσεως τεσσάρων ετών επιβληθείσα σε αυτόν με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Από την ενημέρωση σχετικά με την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την 1η Μαΐου 1999 (ΕΕ L 114, σ. 56), προκύπτει ότι το Βασίλειο του Βελγίου προέβη σε δήλωση κατά το άρθρο 35, παράγραφος 2, ΕΕ, με την οποία αποδέχθηκε την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται προδικαστικώς σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 35, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΕ.
- 4 Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου αριθ. 36 για τις μεταβατικές διατάξεις, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), οι αρμοδιότητες του Δικαστηρίου δυνάμει του τίτλου VI της Συνθήκης ΕΕ παραμένουν αμετάβλητες όσον αφορά τις πράξεις της Ένωσης που εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, συμπεριλαμβανομένων των τομέων στους οποίους έχουν γίνει αποδεκτές δυνάμει του άρθρου 35, παράγραφος 2, ΕΕ.

Η απόφαση πλαίσιο 2002/584

- 5 Η πρώτη, η πέμπτη, η δέκατη και η δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχουν ως εξής:

«(1) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 [...], θα πρέπει να καταργηθεί, μεταξύ των κρατών μελών, η τυπική διαδικασία έκδοσης για πρόσωπα τα οποία προσπαθούν να διαφύγουν της δικαιοσύνης αφού έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα και να προβλεφθούν ταχύτερες διαδικασίες έκδοσης των υπόπτων για αξιόποινες πράξεις.

[...]

- 5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς τον σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

[...]

- (10) Ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, [ΕΕ], η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1, [ΕΕ] με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.

[...]

- (12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 [ΕΕ] και εκφράζονται στον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. [...]

[...].»

- 6 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 προβλέπει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψεως και της παραδόσεως από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξεως ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας αποφάσεως-πλαισίου.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

- 7 Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο τιτλοφορείται «Πεδίο εφαρμογής του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», ορίζει τα ακόλουθα:

«Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος [...] ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδικές διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.»

- 8 Στο άρθρο 3 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 απαριθμούνται τρεις «λόγοι υποχρεωτικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως».
- 9 Στο άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, υπό τον τίτλο «Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως», παρατίθενται σε επτά σημεία, οι λόγοι αυτοί. Το σημείο 6 ορίζει συναφώς τα ακόλουθα:

«Η δικαστική αρχή εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως:

[...]

6) εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»

10 Το άρθρο 5 της ίδιας αποφάσεως-πλαisiού, υπό τον τίτλο «Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις», ορίζει τα εξής:

«Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1) όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας που έχει επιβληθεί με απόφαση εκδοθείσα από τον ενδιαφερομένο και όταν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως ούτε είχε ενημερωθεί κατ' άλλον τρόπο σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση που εκδόθηκε εν τη απουσία του, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από το αν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ώστε να εξασφαλισθεί στον καθού το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως ότι θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος και να παρίσταται κατά τη λήψη της απόφασης·

[...]

3) όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα [μεταχθεί] στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας

μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.»

- 11 Το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλασιού 2002/584, που τιτλοφορείται «Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», έχει ως ακολούθως:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

[...]

- γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2.

[...]

- στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

[...].»

- 12 Το άρθρο 15, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού ορίζει τα εξής:

«Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8 [...]»

- 13 Το άρθρο 32 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει ως ακολούθως:

«Οι αιτήσεις εκδόσεως οι οποίες θα παραληφθούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 θα εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες πράξεις σχετικά με την έκδοση. Οι αιτήσεις που θα παραληφθούν από την ημερομηνία αυτή θα διέπονται από τους κανόνες που θα θεσπίσουν τα κράτη μέλη για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης-πλαisiού. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαisiού, να δηλώσει ότι, ως κράτος μέλος εκτέλεσης, θα εξακολουθήσει να διεκπεραιώνει σύμφωνα με το περί εκδόσεως σύστημα που ίσχυε πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 τις αιτήσεις που αφορούν πράξεις που έχουν διαπραχθεί πριν από ημερομηνία την οποία θα καθορίσει. Η εν λόγω ημερομηνία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 7ης Αυγούστου 2002. Η δήλωση αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα. Μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή.»

Η απόφαση-πλαisiού 2009/299/ΔΕΥ

- 14 Η απόφαση-πλαisiού 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαisiών 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, διά του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81, σ. 24), η οποία, δυνάμει του

άρθρου της 8, παράγραφος 1, πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή από τα κράτη μέλη το αργότερα στις 28 Μαρτίου 2011, απάλειψε το σημείο 1 του άρθρου 5 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ, ενώ παρενέβαλε νέο άρθρο 4α.

- 15 Εντούτοις, το εν λόγω άρθρο 4α, που τιτλοφορείται «Αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται σε δίκες κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως», εφαρμόζεται μόνον στην αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερομένου προσώπου στη δίκη από τις 28 Μαρτίου 2011.

Τα εθνικά δίκαια

Η βελγική νομοθεσία

- 16 Ο νόμος της 19ης Δεκεμβρίου 2003 για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως [*Moniteur belge* (Βελγική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως) της 22ας Δεκεμβρίου 2003, σ. 60075, στο εξής: νόμος για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως) μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο του Βελγίου την απόφαση-πλαίσιο 2002/584.
- 17 Όσον αφορά, πρώτον, τους λόγους υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, το άρθρο 4 του εν λόγω νόμου προβλέπει τα εξής:

«Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν εκτελείται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

5° όταν σοβαροί λόγοι δικαιολογούν την πεποίθηση ότι η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως θα έθιγε τα θεμελιώδη δικαιώματα του ατόμου περί του οποίου πρόκειται, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

18 Όσον αφορά, δεύτερον, τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, το άρθρο 6 του εν λόγω νόμου διευκρινίζει τα ακόλουθα:

«Εκτέλεση μπορεί να μη χωρήσει στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

4° στην περίπτωση κατά την οποία το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδόθηκε προς εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας, όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το ένταλμα έχει τη βελγική ιθαγένεια ή κατοικεί στο Βέλγιο και οι αρμόδιες βελγικές αρχές αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εκτελέσουν την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με τη βελγική νομοθεσία·

[...].»

19 Όσον αφορά την αποτελεσματική εφαρμογή αποφάσεως ληφθείσας δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 4, του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, το άρθρο 18, παράγραφος 2, του νόμου της 23ης Μαΐου 1990 περί διακρατικής μεταγωγής καταδίκων, αναλήψεως ή μεταβιβάσεως της εποπτείας προσώπων που καταδικάστηκαν υπό αίρεση ή αφέθηκαν ελεύθερα υπό αίρεση, καθώς και της αναλήψεως και της μεταβιβάσεως της εκτελέσεως ποινών και μέτρων στερητικών της ελευθερίας

(*Moniteur belge* της 20ής Ιουλίου 1990, σ. 14304), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 26ης Μαΐου 2005 (*Moniteur belge* της 10ης Ιουνίου 2005, σ. 26718, στο εξής: νόμος περί μεταγωγών), ορίζει τα εξής:

«Η δικαστική απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 4, του νόμου [...] για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, συνεπάγεται την ανάληψη της εκτελέσεως της ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου που επιβάλλει η εν λόγω δικαστική απόφαση. Η ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.»

- 20 Το άρθρο 18 του νόμου περί μεταγωγών, περιλαμβανόμενο στο κεφάλαιο VI, το οποίο τιτλοφορείται «Περί της εκτελέσεως στο Βέλγιο ποινών και μέτρων στερητικών της ελευθερίας που έχουν επιβληθεί στην αλλοδαπή», πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 25 του ίδιου νόμου, το οποίο ορίζει τα ακόλουθα:

«Οι διατάξεις των κεφαλαίων V και VI δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις ερήμην ποινικής καταδίκης, πλην των περιπτώσεων που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 2, όταν πρόκειται για ερήμην καταδίκη που έχει περιβληθεί την ισχύ του δεδικασμένου.»

- 21 Όσον αφορά, τρίτον, τις εγγυήσεις που πρέπει να τηρήσει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, τα άρθρα 7 και 8 του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως μεταφέρουν, αντιστοίχως, τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 5 της αποφάσεως πλαίσιο 2002/584. Το άρθρο 7 του νόμου αυτού προβλέπει τα εξής, όσον αφορά την εκτέλεση ποινής που επιβάλλεται με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση:

«Στην περίπτωση κατά την οποία το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδόθηκε προς εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε με ερήμην εκδοθείσα απόφαση, και εφόσον το άτομο περί του οποίου πρόκειται δεν κλητεύθηκε προσωπικώς ούτε ενημερώθηκε κατ' άλλον τρόπο περί της ημερομηνίας και του τόπου της ακροαματικής διαδικασίας κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η ερήμην απόφαση, η παράδοση

εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος θα παράσχει διαβεβαιώσεις κρινόμενες επαρκείς ότι θα διασφαλίσει στο άτομο κατά του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως τη δυνατότητα να ζητήσει τη διεξαγωγή νέας δίκης στο κράτος εκδόσεως, η οποία θα διεξαχθεί παρισταμένου του ιδίου.

Η ύπαρξη διατάξεως στη νομοθεσία του κράτους εκδόσεως του εντάλματος προβλέπουσας προσφυγή και η παράθεση των προϋποθέσεων ασκήσεως αυτής της προσφυγής από τις οποίες να προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος θα έχει πράγματι τη δυνατότητα να ασκήσει το σχετικό δικαίωμα πρέπει να θεωρηθούν ως επαρκείς διαβεβαιώσεις, κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου.»

22 Το άρθρο 8 του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει ως εξής:

«Στην περίπτωση κατά την οποία το άτομο κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προς άσκηση διώξεως έχει τη βελγική ιθαγένεια ή κατοικεί στο Βέλγιο, η έκδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι, μετά τη δίκη του, το άτομο αυτό θα μεταχθεί στο Βέλγιο, προκειμένου να εκτίσει εκεί την ποινή ή το μέτρο ασφάλειας που του επιβλήθηκε στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος.»

Η ρουμανική νομοθεσία

23 Το άρθρο 522 bis του ρουμανικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«Επανάληψη της διαδικασίας στην περίπτωση ερήμην καταδίκης προσώπων των οποίων ζητείται η έκδοση.

Σε περίπτωση αιτήσεως για την έκδοση προσώπου που δικάστηκε και καταδικάστηκε ερήμην, η ποινική διαδικασία μπορεί να επαναληφθεί ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, κατόπιν αιτήσεως του καταδικασθέντος.

Οι διατάξεις των άρθρων 405 έως 408 εφαρμόζονται αναλογικώς.»

24 Το άρθρο 405 του ρουμανικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«Εφόσον η αίτηση για την επανάληψη της διαδικασίας γίνει δεκτή επί της αρχής, η επανεξέταση της υποθέσεως πραγματοποιείται σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες που ισχύουν για τη διαδικασία ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Το δικαστήριο, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, είτε διατάσσει εκ νέου τη διεξαγωγή των αποδείξεων που προσκομίστηκαν πρωτοδίκως είτε διατάσσει διεξαγωγή αποδείξεων επ' ευκαιρία της αποδοχής επί της αρχής της αιτήσεως για την επανάληψη της διαδικασίας.»

Η διαδικασία της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

25 Με απόφαση της 16ης Ιουνίου 2006, το Tribunalul București καταδίκασε τον I. B. σε ποινή φυλακίσεως τεσσάρων ετών για το αδίκημα της διακίνησης πυρηνικού και ραδιενεργού υλικού. Με απόφαση που εξέδωσε στις 3 Απριλίου 2001, το Curtea de Appel București (Εφετείο Βουκουρεστίου) επιβεβαίωσε την ποινή αυτή.

- 26 Τα δύο αυτά δικαστήρια επέτρεψαν στον I. B. να εκτίσει την εν λόγω ποινή, επιβληθείσα και επιβεβαιωθείσα στο πλαίσιο διεξαγωγής διαδικασιών κατ' αντιμωλία, στον τόπο εργασίας του και όχι εντός σωφρονιστικού ιδρύματος.
- 27 Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτει το αιτούν δικαστήριο, το Curtea Supremă de Justiție (Ρουμανία) (Ανώτατο Δικαστήριο της Ρουμανίας), με απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2002, εκδοθείσα ερήμην του I. B., χωρίς δε ο τελευταίος να έχει ενημερωθεί για την ημερομηνία και τον τόπο της διεξαγωγής της ακροαματικής διαδικασίας, ανείρεσε τις αποφάσεις που είχαν εκδοθεί προγενέστερα, κατά το μέρος που αυτές επέτρεψαν στον I. B. να εκτίσει την ποινή της τετραετούς φυλακίσεως στον τόπο εργασίας του, και διέταξε η έκτιση της εν λόγω ποινής να πραγματοποιηθεί σε σωφρονιστικό κατάστημα.
- 28 Τον Φεβρουάριο του 2002, ο I. B. αποφάσισε να μεταβεί στο Βέλγιο, δεδομένου ότι, όπως υποστηρίζει, εθίγη σοβαρώς το δικαίωμά του σε δίκαιη δίκη. Η σύζυγος και τα δύο τέκνα του συναντήθηκαν εκ νέου μαζί του τον Οκτώβριο του 2002.
- 29 Ο I. B. τέθηκε υπό κράτηση στο Βέλγιο στις 11 Δεκεμβρίου 2007, κατόπιν σήματος που απέστειλαν, στις 10 Φεβρουαρίου 2006, οι ρουμανικές αρχές, μέσω του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS), προκειμένου να συλληφθεί και να παραδοθεί στις εν λόγω αρχές με σκοπό την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του είχε επιβληθεί.
- 30 Κρίνοντας ότι το σήμα αυτό είχε αξία ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, οι βελγικές εισαγγελικές αρχές ανέθεσαν στον ανακριτή να εξετάσει την υπόθεση, αυτός δε, με διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 2007, αποφάσισε να αφήσει ελεύθερο τον I. B., υπό προϋποθέσεις, μέχρις εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως της σχετικής με την παράδοσή του.

- 31 Στις 13 Δεκεμβρίου 2007, το Tribunalul București εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως κατά του I. B. προκειμένου αυτός να εκτίσει την ποινή των τεσσάρων ετών φυλακίσεως που του είχε επιβληθεί στη Ρουμανία.
- 32 Στις 19 Δεκεμβρίου 2007, ο I. B. υπέβαλε αίτηση στην Office des Étrangers (υπηρεσία αλλοδαπών) με την οποία ζήτησε να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του αιτούντος άσυλο στο Βέλγιο.
- 33 Στις 29 Φεβρουαρίου 2008, οι βελγικές εισαγγελικές αρχές ζήτησαν από το tribunal de première instance de Nivelles την εκτέλεση του εντάλματος συλλήψεως που είχε εκδώσει η ρουμανική δικαστική αρχή εκδόσεως.
- 34 Στις 2 Ιουλίου 2008, απορρίφθηκε το αίτημα του I. B. να του αναγνωρισθεί η ιδιότητα του αιτούντος άσυλο και η προστασία που η ιδιότητα αυτή συνεπάγεται. Η απορριπτική αυτή απόφαση, που επιβεβαιώθηκε και από το Conseil du contentieux des étrangers τον Μάρτιο του 2009, αποτελεί αντικείμενο υποθέσεως εκκρεμούσας ενώπιον του Conseil d'État (Συμβουλίου της Επικρατείας).
- 35 Το Πρωτοδικείο της Nivelles, με την από 22 Ιουλίου 2008 διάταξή του, αφού έλεγξε τους όρους που πρέπει να συντρέχουν προκειμένου το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως να μπορεί να εκτελεστεί, έκρινε ότι το ένταλμα αυτό πληροί όλες τις προβλεπόμενες από τον νόμο για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προϋποθέσεις. Ειδικότερα, έκρινε ότι δεν υπάρχει κανένα σοβαρό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι σε περίπτωση εκτελέσεως του εν λόγω εντάλματος θα θίγονταν τα θεμελιώδη δικαιώματα του I. B.
- 36 Συναφώς, το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι, μολονότι το επίμαχο στην κύρια δίκη ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αφορά, ασφαλώς, την εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως εκδοθείσας ερήμην, ωστόσο, η ρουμανική δικαστική αρχή εκδόσεως παρέσχε διαβεβαιώσεις δυνάμενες να κριθούν ως επαρκείς, υπό την έννοια του άρθρου 7 του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, καθόσον το εν λόγω ένταλμα συλλήψεως διευκρινίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 522 bis του ρουμανικού Κώδικα Ποινικής

Δικονομίας, κατόπιν αιτήσεως του ερήμην καταδικασθέντος, η υπόθεσή του μπορεί να εκδικαστεί εκ νέου από το πρωτοβαθμίως επιληφθέν δικαστήριο.

- 37 Το tribunal de première instance de Nivelles διαπίστωσε ότι ο I. B. δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 6, παράγραφος 4, του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αν αυτό εκδόθηκε προς εκτέλεση ποινής, στην περίπτωση κατά την οποία το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το ένταλμα κατοικεί στο Βέλγιο, οι δε αρμόδιες βελγικές αρχές αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εκτελέσουν την ποινή σύμφωνα με τη βελγική νομοθεσία.
- 38 Συγκεκριμένα, ο προβαλλόμενος λόγος μη εκτελέσεως εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις καταδικαστικής αποφάσεως που έχει περιβληθεί την ισχύ δεδικασμένου, όπως διευκρινίζει το άρθρο 25 του νόμου περί μεταγωγών, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 2, του νόμου αυτού. Ο I. B. όμως έχει ακόμα τη δυνατότητα να ζητήσει την επανάληψη της διαδικασίας.
- 39 Επιπλέον, το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι, μολοντί το άρθρο 8 του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προβλέπει ότι η παράδοση προσώπου που διαμένει στο Βέλγιο και κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την κατ' αυτού άσκηση διώξεως μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο αυτό, μετά τη δίκη του, θα μεταχθεί στο Βέλγιο προκειμένου να εκτίσει εκεί την ποινή που του επιβλήθηκε στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος, το άρθρο 7 του ίδιου νόμου ορίζει ότι ένταλμα συλλήψεως στηριζόμενο σε απόφαση εκδοθείσα ερήμην λογίζεται ότι εκδόθηκε προς εκτέλεση ποινής.
- 40 Κρίνοντας ότι η διαφορετική αυτή μεταχείριση μπορεί να αποτελέσει αιτία δυσμενούς διακρίσεως και λαμβάνοντας υπόψη ότι ο I. B. διαμένει στο Βέλγιο υπό την έννοια της προπαρατεθείσας νομοθεσίας, το tribunal de première instance de Nivelles αποφάσισε να υποβάλλει ερώτημα στο Cour constitutionnelle (Συνταγματικό δικαστήριο), ζητώντας να διευκρινιστεί το ζήτημα αν το άρθρο 8 του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, εφόσον ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται μόνο στο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδίδεται προς τον σκοπό ασκήσεως

ποινικής δίωξης και όχι και στο ένταλμα συλλήψεως που εκδίδεται προς εκτέλεση ερήμην εκδοθείσας καταδικαστικής αποφάσεως που επιβάλλει στερητική της ελευθερίας ποινή και η οποία υπόκειται ακόμα στην εκ μέρους του καταδικασθέντος άσκηση ένδικων μέσων, συνάδει με τα άρθρα 10 και 11 του Συντάγματος, που αφορούν τις αρχές της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

- 41 Το Cour constitutionnelle, διαπιστώνοντας ότι μοναδικός σκοπός του νόμου για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως είναι η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Πρέπει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε προς εκτέλεση ερήμην εκδοθείσας καταδικαστικής αποφάσεως, χωρίς ο καταδικασθείς να έχει ενημερωθεί για τον τόπο ή για την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας και κατά της οποίας έχει ακόμη δυνατότητα προσφυγής να θεωρηθεί όχι ως ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφάλειας στερητικού της ελευθερίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαϊσίου [2002/584/ΔΕΥ], αλλά ως ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση δίωξης, κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 3, της ως άνω αποφάσεως-πλαϊσίου;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της ως άνω αποφάσεως-πλαϊσίου την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη να εξαρτούν την παράδοση στις δικαστικές αρχές του κράτους εκδόσεως του εντάλματος προσώπου το οποίο κατοικεί στο έδαφός τους και κατά του οποίου έχει εκδοθεί, υπό τις περιστάσεις που εκτέθηκαν στο πρώτο ερώτημα, ένταλμα συλλήψεως προς εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφάλειας στερητικού της ελευθερίας, από την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο αυτό θα προωθηθεί εκ νέου στο κράτος εκτελέσεως προκειμένου να εκτίσει την ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας που του έχει επιβληθεί με απόφαση μη δυνάμενη πλέον να προσβληθεί στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, έρχονται τα ως άνω άρθρα σε αντίθεση προς το άρθρο 6, παράγραφος 2, [EE] και, ειδικότερα, προς την αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν τα άρθρα 3 και 4 της ως άνω αποφάσεως-πλαisiού την έννοια ότι αποκλείουν την εκ μέρους των δικαστικών αρχών κράτους μέλους άρνηση εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να υποθεθεί ότι η εκτέλεσή του θα έθιγε θεμελιώδη δικαιώματα του προσώπου κατά του οποίου στρέφεται το ένταλμα αυτό, όπως τα κατοχυρώνει το άρθρο 6, παράγραφος 2, [EE];»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- ⁴² Προκαταρκτικώς, πρέπει, πρώτον, να διευκρινιστεί ότι, κατά το άρθρο 32 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, η απόφαση αυτή εφαρμόζεται στις αιτήσεις για την εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως που παραλαμβάνονται από 1ης Ιανουαρίου 2004, υπό τον όρο ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως δεν έχει δηλώσει ότι θα εξακολουθήσει να διεκπεραιώνει σύμφωνα με το περί εκδόσεως σύστημα που ίσχυε πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 τις αιτήσεις που αφορούν πράξεις που έχουν διαπραχθεί πριν τις 7 Αυγούστου 2002. Μολονότι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης αίτηση αφορά όντως πράξεις διαπραχθείσες πριν την ημερομηνία αυτή, εντούτοις δεν αμφισβητείται ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση. Κατά συνέπεια, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- ⁴³ Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, μεταξύ των λόγων μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που απαριθμούνται στα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως-πλαisiού, δεν περιλαμβάνεται η ύπαρξη αιτήσεως ασύλου ή αναγνωρίσεως της ιδιότητας του αιτούντος ασύλο και της προστασίας που η ιδιότητα αυτή συνεπάγεται.

- 44 Όσον αφορά, πιο συγκεκριμένα, αίτηση ασύλου υποβαλλόμενη στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους από υπήκοο άλλου κράτους μέλους, το άρθρο μόνο του πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 29 για το άσυλο των υπηκόων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΚ (νυν πρωτόκολλο υπ' αριθ. 24 που προσαρτάται στη ΣΛΕΕ), προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι, δεδομένου του επιπέδου προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη θεωρούνται ότι συνιστούν έναντι αλλήλων ασφαλείς χώρες καταγωγής, για όλα τα νομικά και πρακτικά ζητήματα σχετικά με τις υποθέσεις ασύλου.
- 45 Ομοίως, διευκρινίζεται ότι αίτηση αναγνώρισης της ιδιότητας του αιτούντος άσυλο και της προστασίας που η ιδιότητα αυτή συνεπάγεται, η οποία υποβάλλεται από υπήκοο κράτους μέλους, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού διεθνούς προστασίας που θεσπίζει η οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12).
- 46 Επομένως, το γεγονός ότι ο I. B. υπέβαλε στις αρμόδιες βελγικές αρχές αίτηση με την οποία ζήτησε να του αναγνωριστεί η ιδιότητα του αιτούντος άσυλο και η προστασία που η ιδιότητα αυτή συνεπάγεται υπό την έννοια της οδηγίας 2004/83 δεν μπορεί να θεωρείται ότι ασκεί επιρροή στις απαντήσεις που πρέπει να δοθούν στα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο.
- 47 Τρίτον, επισημαίνεται ότι το αιτούν δικαστήριο στηρίζεται στην προκειμένη ότι η υπόθεση της οποίας επιλήφθηκε αφορά αίτηση εκτελέσεως ερήμην εκδοθείσας δικαστικής αποφάσεως κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, της αποφάσεως πλαισίου 2002/584. Στο δικαστήριο αυτό απόκειται, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να κάνει χρήση των δυνατοτήτων που του προσφέρει το άρθρο 15, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου προκειμένου να εξακριβώσει το ζήτημα αυτό. Εν πάση περιπτώσει, το Δικαστήριο οφείλει να αποφανθεί λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία έθεσε σε γνώση του το εν λόγω αιτούν δικαστήριο.

Επί του πρώτου και του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

- 48 Με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, που πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχουν την έννοια ότι η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος με σκοπό την εκτέλεση ποινής επιβληθείσας με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού μπορεί να εξαρτάται από τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, που είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτελέσεως ή διαμένει σε αυτό, θα μεταχθεί στο κράτος αυτό προκειμένου, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εκτίσει την ποινή που ενδεχομένως θα του επιβληθεί μετά το πέρας νέας δίκης διεξαχθείσας παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 49 Προς απάντηση στα ερωτήματα αυτά, διευκρινίζεται ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως μπορεί να αφορά, όπως προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, δύο είδη καταστάσεων. Επομένως, το εν λόγω ένταλμα συλλήψεως μπορεί να εκδοθεί, αφενός, με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή, αφετέρου, με σκοπό την εκτέλεση ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας.
- 50 Μολονότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης διαπνέει την όλη οικονομία της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, εντούτοις, η αναγνώριση αυτή, όπως προκύπτει από τα άρθρα 3 έως 5 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, δεν συνεπάγεται απόλυτη υποχρέωση εκτελέσεως του εκδοθέντος εντάλματος συλλήψεως.
- 51 Συγκεκριμένα, το σύστημα της αποφάσεως-πλαisiού, όπως προκύπτει ιδιαίτερα από τις διατάξεις των προαναφερθέντων άρθρων, επαφίεται στη συνέπεια των κρατών μελών να προβλέπουν, σε ορισμένες καταστάσεις, τη δυνατότητα των αρμόδιων δικαστικών αρχών να αποφασίζουν ότι η έκτιση επιβληθείσας ποινής μπορεί να πραγματοποιηθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως.

- 52 Τούτο ισχύει, ειδικότερα, ως προς τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού. Όσον αφορά τα δύο είδη ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που αφορά η εν λόγω απόφαση-πλαisiο, οι διατάξεις αυτές σκοπούν, μεταξύ άλλων, στο να μπορεί η δικαστική αρχή εκτελέσεως να μεριμνήσει ιδιαίτερα ώστε να αυξηθούν οι πιθανότητες κοινωνικής επανεντάξεως του εκζητούμενου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2009, C-123/08, Wolzenburg, Συλλογή 2009, σ. I-9621, σκέψη 62).
- 53 Από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης είχε πρόθεση να αποκλείσει από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών τους εκζητούμενους δυνάμει ερήμην εκδοθείσας καταδικαστικής αποφάσεως.
- 54 Συγκεκριμένα, αφενός, δικαστική απόφαση εκδοθείσα ερήμην, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν κλητεύθηκε ούτε ενημερώθηκε με άλλον τρόπο για την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της ακροαματικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της καταδικαστικής αποφάσεως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 που, ακριβώς, με το άρθρο 5, σημείο 1, προβλέπει ότι η εκτέλεση εντάλματος που εκδόθηκε μετά την εν λόγω δικαστική απόφαση μπορεί να εξαρτηθεί από την παροχή εγγυήσεως ότι το πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί το ένταλμα θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την επανάληψη της διαδικασίας.
- 55 Αφετέρου, η περίπτωση και μόνον ότι το εν λόγω άρθρο 5, σημείο 1, εξαρτά την παροχή τέτοιας εγγυήσεως από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατόπιν ερήμην εκδοθείσας δικαστικής αποφάσεως δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη μη εφαρμογή σε ένταλμα τέτοιας φύσεως του λόγου ή της προϋπόθεσης που παρατίθενται, αντιστοίχως, στα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 με σκοπό να αυξηθούν οι πιθανότητες κοινωνικής επανεντάξεως του εκζητούμενου.
- 56 Για την περίπτωση κατά την οποία, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η ερήμην καταδικαστική απόφαση στην οποία βασίζεται το ένταλμα συλλήψεως δεν έχει καταστεί εκτελεστή, η επιδίωξη και ο σκοπός της παραδόσεως είναι ακριβώς να καταστήσουν δυνατή τη συνέχιση της δίωξης ή την κίνηση νέας διαδικασίας, ήτοι, να πραγματοποιηθεί παράδοση του εκζητούμενου με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης κατά

τα οριζόμενα στην περίπτωση του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.

- 57 Δεδομένου ότι η κατάσταση προσώπου που καταδικάστηκε ερήμην και που έχει ακόμα τη δυνατότητα να ζητήσει την επανάληψη της διαδικασίας είναι συγκρίσιμη με την κατάσταση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης, κανένας αντικειμενικός λόγος δεν απαγορεύει σε δικαστική αρχή εκτελέσεως που εφάρμοσε το άρθρο 5, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 να εφαρμόσει και την προϋπόθεση που περιέχει το άρθρο 5, σημείο 3, της ίδιας αποφάσεως-πλαisiού.
- 58 Επιπλέον, η ερμηνεία αυτή είναι η μόνη που παρέχει προς το παρόν πραγματική δυνατότητα να αυξηθούν οι πιθανότητες κοινωνικής επανεντάξεως προσώπου που διαμένει στο κράτος μέλος εκτελέσεως και το οποίο, έχοντας καταδικαστεί με δικαστική απόφαση που δεν έχει καταστεί ακόμα εκτελεστή, μπορεί να δικαστεί εκ νέου στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος στο πλαίσιο επαναλήψεως της διαδικασίας.
- 59 Τέλος, η ερμηνεία αυτή παρέχει επίσης τη δυνατότητα, όπως τόνισε ιδιαίτερα η Σουηδική Κυβέρνηση, να μην εξαναγκάζει το ερήμην καταδικασθέν πρόσωπο σε παραίτηση από το δικαίωμά του για επανάληψη της διαδικασίας στο κράτος μέλος εκδόσεως προκειμένου να επιτύχει την έκτιση της ποινής του, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, στο κράτος μέλος διαμονής του κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων της τελευταίας.
- 60 Συνεπώς, όπως υποστήριξαν όλα τα κράτη μέλη καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις επί του πρώτου ερωτήματος ή επί του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος, το κράτος μέλος εκτελέσεως επιτρέπεται να εξαρτά την παράδοση προσώπου που βρίσκεται σε κατάσταση παρόμοια αυτής του I. B. από τη σωρευτική εφαρμογή των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 5, σημεία 1 και 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.

- 61 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα είναι ότι τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιίου 2002/584 έχουν την έννοια ότι, οσάκις το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εκτελέσεως έχει μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 5, σημεία 1 και 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλασιίου, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος με σκοπό την εκτέλεση ποινής επιβληθείσας με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 5, σημείο 1, μπορεί να εξαρτάται από τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, που είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτελέσεως ή διαμένει σε αυτό, θα μεταχθεί στο κράτος αυτό προκειμένου, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εκτίσει την ποινή που ενδεχομένως θα του επιβληθεί μετά το πέρας νέας δίκης διεξαχθείσας παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.

Επί του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος

- 62 Το τρίτο και το τέταρτο ερώτημα υποβλήθηκαν μόνο για την περίπτωση κατά την οποία η απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα συνεπάγεται, υπό περιστάσεις όπως εκείνες της υπόθεσης στην κύρια δίκη, ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν μπορεί να εξαρτά την παράδοση του ενδιαφερομένου προσώπου από την προϋπόθεση το εν λόγω πρόσωπο να μεταχθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος.
- 63 Δεδομένου όμως ότι το Δικαστήριο, με την απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, δέχτηκε τη δυνατότητα εξαρτήσεως της παραδόσεως του καταδικασθέντος από την παροχή της εγγυήσεως του άρθρου 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλασιίου 2002/584, παρέλκει η απάντηση στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁴ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο αποφαινεται:

Τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, έχουν την έννοια ότι, οσάκις το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εκτελέσεως έχει μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 5, σημεία 1 και 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος με σκοπό την εκτέλεση ποινής επιβληθείσας με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 5, σημείο 1, μπορεί να εξαρτάται από τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, που είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτελέσεως ή διαμένει σε αυτό, θα μεταχθεί στο κράτος αυτό προκειμένου, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εκτίσει την ποινή που ενδεχομένως θα του επιβληθεί μετά το πέρας νέας δίκης διεξαχθείσας παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.

(υπογραφές)